

FF UK, katedra psychologie

Posudek oponentky diplomové práce

autorky Lindy Růžickové

s názvem: **Psychologické charakteristiky původců domácího násilí**

Vedoucí: PhDr. David Čáp, Ph.D.

Oponentka: PhDr. Hedvika Boukalová, Ph.D.

Autorka zvolila téma zajímavé, neb slyšíme mezi veřejností i v médiích podiv nad tím, kdo se dopouští páchaní domácího násilí a otázky po tom, jací tito lidé jsou, jak s nimi je možné pracovat. I samotné oběti se nad tímto tématem pozastavují, přemítají, zda jde o člověka zlého nebo spíše „nešťastného“.

Práce postupuje od vymezení problému. Využívá relevantní zdroje. Není mezi nimi zařazeno vymezení trestní, které pojímá problematiku široce. Autorka se chce držet vymezení užšího, tedy zaměřit se na partnerské vztahy a partnerské násilí, v názvu však zůstává záběr širší. Mělo to nějaký důvod?

V dalších kratších podkapitolkách jsou uvedeny druhy domácího násilí, pohledy veřejnosti a výskyt domácího násilí. Druhý větší celek přehledové části je věnován osobnosti původce domácího násilí, typologiím pachatelů DN, dále v současnosti sledovaným charakteristikám pachatelů i výskytu poruch osobnosti v této populaci. Uvedeny jsou i rozdíly mezi muži a ženami – původci DN. Druhou kapitolu vnímám jako těžiště přehledové části, autorce se v ní daří jít do hloubky sledované problematiky a přinášet relevantní odborné informace.

Třetí kapitola je trochu méně sourodá, vliv návykových látkových látek, působení transgeneračního přenosu i situačních faktorů jsou důležité, nicméně trochu uměle spojené dohromady.

V rámci empirického šetření si autorka klade za cíl zmapovat vybrané osobnostní charakteristiky u skupiny původců domácího násilí, hledat typické charakteristiky těchto osob. Výzkumný soubor, který nebylo snadné získat, tvořilo 10 respondentů, 8 mužů a 2 ženy, 6 t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, 4 na svobodě. Vzhledem k počtu respondentů mi přijde nadbytečné uvádět údaje o souboru v procentech.

Autorka adekvátně seznamuje s použitými metodami, tedy polostrukturovaným rozhovorem, PFT - Rosenzweigovým obrázkovým frustračním testem a PSSI – Inventářem osobnostních stylů a poruch. Nejdříve jsou prezentovány v rámci výsledků výstupy z polostrukturovaného rozhovoru. Autorka vhodně ilustruje zjištění citacemi. Jako problematické vnímám hodnotící souhrny autorky. Kvantifikovat, zda se některá charakteristik týká zvoleného souboru ve velkém počtu nebo ve velké míře, či že se u respondentů něco objevuje často (častěji, než u jiné skupiny?) je problematické, vzhledem k velikosti souboru a absenci srovnávací skupiny. Přesto tak autorka činí, vč. srovnání dvou podskupin – „vězeňské“ a mimo vězení. V rámci výsledků jsou shrnuty výsledky jednotlivých respondentů v PFT. Zvýšeným hodnotám v metodě PSSI (T v intervalu 60-70) připisuje i popisy poruch, které jsou cíleny až na hodnoty přesahující 70 a autoři metody nabádají k opatrnosti před snadným konstatováním, že i v tomto pásmu jde o poruchu. Výsledky jsou celkově uvedeny poněkud méně přehledně a méně provázány. Ocenila bych souhrn odpovědí na výzkumné otázky. Domnívám se, že i diskuse obsahuje některé závěry a interpretace, které nejsou odpovídající – viz výhrada výše. Šetření se celkově pohybuje mezi kvalitativní studií a mapující studií, bohužel se objevují určité prvky nedotaženosti obojího.

Práce pracuje s relevantní odbornou tuzemskou i zahraniční literaturou. Je přiměřeně formálně upravena.

Závěr: Autorka Linda Růžičková ve své diplomové práci prokázala schopnost samostatné tvůrčí práce v daném oboru. Práce splňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce. Doporučuji ji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení: velmi dobře

V Praze dne 12. 1. 2020

PhDr. Hedvika Boukalová, Ph.D.